

NELIPÜHI B AASTAL

(Esimene lugemine Ap2 ,1-11)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Kui nelipühapäev kätte jõudis, olid kõik ühes paigas koos. Äkki oli taevast kosta kohinat, nii nagu oleks tormituul puhunud, ja see kohin täitis kogu koja, kus nad viibisid. Ning neile ilmus tulekeeli, mis jagunesid ja jäid igaühe peale nende seast. Ja nad kõik said täis Püha Vaimu ja hakkasid rääkima võõraid keeli, nii nagu Vaim andis rääkida.

Aga Jeruusalemmas oli sel ajal palju jumalakartlikke juute kõigi rahvaste hulgast päikese all, ja kui tõusis kohin, jooksis kokku rahvasumm, ning nad kõik olid kohkunud, sest igaüks kuulis neid kõnelevat oma keelemurret. Nad panid seda imeks ja ütlesid üksteisele: kas need mehed, kes räägivad, polegi Galileast? Kuidas siis igaüks meie seast kuuleb oma emakeelt? Meie, partlased, meedlased ja eelamlased, kes me elame Mesopotaamias, Judeas ja Kapadookias, kes me oleme pärit Pontusest ja Aasiast, Früügiast ja Pamfüüliast, Egiptusest ja Küreene poolse Liibüa aladelt, samuti siin asuvad roomlased ja juudid ühes proselüütidega - juudiusku pöördunutega; - kreetalased ja araablased - kuidas me kuuleme neid kõnelevat meie oma keelemurdeis Jumala suurtest tegudest? See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps104, lab.24ac. 29bc-30 31.34. R:30)

R: Saada oma Vaim ja loo uueks maailma pale.

Kiida, minu hing, Issandat,
Issand, minu Issand, Sina oled väga suur.
Kui arvukad on sinu teod, Issand,
kogu maa on täis sinu loodut.
R:

Kui sa võtad neilt hingamise,
nad heidavad hinge ja muutuvad jälle põrmuks;
Sina saadad oma vaimu ja nad luuakse,
Sina teed uueks maailma palge.
R:

Issanda kirkus püsigu igavesti,
Issand olgu rõõmus oma tegude üle.
Olgu mu laul Issandale meele järgi,
sest oma rõõmu tahan ma leida Issandas.
R:

(Teine lugemine 1Ko12 ,3b-7. 12-13)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Keegi ei või öelda: "Jeesus on Issand", kui ta ei räägi Pühas Vaimus. Palju on ande, mis tulevad armust, kuid Vaim, kelle kaudu nad tulevad, on üks. Ja palju on ameteid, kuid Issand on üks ja seesama. Mitmel viisil võib Jumala vägi ilmsiks saada, kuid seda kõike teeb üks Jumal kõikide sees. Aga Vaim ilmutab end kõigile ühiseks hüveks, sest kui ihu on üks ja sel on palju liikmeid - ning kuigi liikmeid on palju, ometi ihu on üks - siis niisamuti on Kristusega. Oleme ju ühe Vaimu läbi ristitud ühte Ihusse - nii juudid kui kreeklased, nii orjad kui vabad - meie kõik oleme sama Vaimuga joodetud.
See on Jumala Sõna

(Salm enne evangeeliumi)

Halleluuja. Tule, Püha Vaim, täida oma ustavate südamed,
ja süüta meis oma armastuse tuli. Halleluuja.

(Evangeelium Jh20 ,19-23)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jeesuse ülestõusmispäeva õhtul, kui jüngrid olid koos, riivis uste taga hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende keskel ja ütles neile: "Rahu olgu teiega." Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid olid rõõmsad Issandat nähes. Aga Jeesus ütles neile taas: "Rahu olgu teiega! Nii nagu minu Isa on läkitanud mind, nii läkitan mina teid." Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: "Võtke vastu Püha Vaim; kellele te patud andeks annate, neile on need andeks antud, kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, ma tervitan teid tänasel Nelipühi pühapäeval, millega me tähistame sündmust, kui Püha Vaim apostlite ja ka kõigi teiste kohalviibijate peale välja valati. Keelebarjäärid olid äkki ületatud ja kõik kuulsid kõiki rääkimas endale arusaadavat keelt.

Kõneldav keel pole siiski ainus keel. Tegelikult võiks igasugust informatiivset suhtlemist inimeste, loomade ja masinate vahel mõista keelena - räägitakse ju hobulausumisest ja ussisõnadest, samas ka programmeerimiskeeltest või arvutiga suhtlemise mugavusest.

Siinkohal peamegi endalt küsima, missuguses keeles me suhtleme Jumalaga? Kas ainult verbaalselt? Meie palved baseeruvad enamasti küll tavakõnele, kuid näib nii, et Jumal mõistab meie käitumise, meie tegude keelt paremini. Sest tema vastab meile saatuse keeles, nii, kuidas tema peab kõige paremaks meid kasvatada ja proovile panna, et me võiksime midagi õppida. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kui saksa astronaut Ulrich Walter 1993. aastal kosmosesüstik Columbiaga maa orbiidile jõudis ja kaaluta olekut tunnetas, oli - nagu ta hiljem rääkis - tema esimene mõte: inimene on vaim... Mõtlev olend, kelle materiaalsel kehal pole mingit kaalu. Tänapäeva tehnika võimaldab inimesele ka seesuguseid vaimseid elamusi, mis varem polnud võimalikud, kuid teisalt on teaduse avastused viinud ilmalikustumisele. Hirmu kadumisega loodusjõude ja Jumala kohtu ees on inimkond kaotanud usu ideaalidesse ja inimliku headuse mõttesse tervikuna.

Missugust tõde siis teadus meile kuulutab? Isegi kui jätta kõrvale võimalik aatomisõda, asteroiditabamus või hiidvulkaanide aktiveerumine, on inimese teoreetiliselgi ellujäämisvõimalusel Maa peal üks kindel piir: Päikese kuumenemine, mis saavutab kriitilise piiri arvatavalt umbes 800 miljoni kuni ühe miljardi aasta pärast. Ükskõik kas see perspektiiv meile meeldib või mitte, teame me juba praegu, et Päike muudab enne kustumist meie ilusa helesinise planeedi elutuks kõrbeks, ning koos bioloogilise eluga hävib siin kõik, kaasa arvatud meie hoolega hoitud mälestised: Egiptuse püramiidid, romaani ja gooti kirikud ning muud inimese või looduse loodud kunstiteosed. Ja isegi kui inimkonnal õnnestuks meie päikesesüsteemist lahkuda ning leida mõni elamiskõlblik planeet kusagil valguseaastate taga, siis kunagi põletab ka viimane täht ära oma energiavaru ning kogu maailmaruum mattub pilkasesse pimedusse. Materiaalne maailm on lootusetult lõplik.

Tegelikult ei tohiks uskliku inimese jaoks olla selles midagi uut ega hirmutavat - Jeesus ütles kord ju selge sõnaga: Maa ja taevas hävivad, aga minu sõnad ei hävi. (Mk 13,31) Just materiaalse maailma lõplikkus peaks olema meile ajendiks keskenduda rohkem vaimsele, panna oma lootus Jeesuse töötusele, et tema läheb meile aset valmistama (Jh 14,2), mingis teises, meile veel kättesaamatus reaalsuses. Ja sellest järeldub, et Jumal on saatnud meid sellesse maailma

kindla ülesandega: võita oma inimlikud puudused. Alles siis, kui me suudame armastada oma ligimest nagu iseennast, oskame armastada Jumalat üle kõige.

Armsad õed ja vennad, kuigi Jeesuse töötused kõlavad paljulubavalt ja heroiliselt, ei suuda me nende üle alati rõõmustada. Sellepärast polnud see juhus, et Jeesus nimetas Püha Vaimu Lohutajaks. Jumal teab, et inimkonna maine reaalsus tundub olevat väljapääsuta ja kohati nii raske kanda, et inimene vajab lohutust. Kuigi lohus põhineb natuke ebarealistlikel pääsemisstsenaariumitel, annavad need hetkel meile võimaluse oma maise elu edasikandmist mõttekana näha ega lase meil maailma kaduvuse pärast päriselt meelt heita. Mida tulevik täpselt toob, seda pole võimalik ette aimata, kuid rikkumatu osa meie loomusest sunnib meid uskuma sellesse, et kõik pöördub heaks, ja et kõik, mis on tehtud hea tahtega, pole mõttetü. Aamen.